

555.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 19 października 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu w sprawie uzupełnienia, względnie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 18 czerwca 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu odnośnie wydawania zarządzeń uskuteczniania potrąceń z uposażenia oficerów i zawodowych szeregowych.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 18 czerwca 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu odnośnie wydawania zarządzeń uskuteczniania potrąceń z uposażenia oficerów i zawodowych szeregowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 588) ulega następującym zmianom:

Przepis § 2 otrzymuje następujące brzmienie:  
„Wojskową władzą administracyjną I instancji, właściwą do wydawania zarządzeń, wymienionych w rozdz. III i V rozporządzenia jest:

1) dowódca (komendant) jednostki administracyjnej, w której powstała szkoda lub strata lub też dowódcy (komendanci, kierownicy) o równorzędnych uprawnieniach, w wypadkach gdy roszczenie Skarbu Państwa nie przekracza sumy 250 zł.;

2) dowódca okręgu korpusu — lub dowódcy (komendanci, kierownicy) o równorzędnych uprawnieniach, w których zakresie administracji powstała szkoda lub strata, w wypadkach gdy roszczenie Skarbu Państwa przekracza sumę 250 zł. Dowódcy ci (komendanci, kierownicy) są uprawnieni do wydawania zarządzeń bez względu na wysokość roszczenia, także w wypadkach, gdy szkodę lub stratę spowodował dowódca (komendant, kierownik) wskazany w punkcie 1 niniejszego paragrafu.

O ile szkodę lub stratę spowodował dowódca (komendant, kierownik) wymieniony w punkcie 2 niniejszego paragrafu, właściwy do wydawania zarządzenia administracyjnego w danej sprawie — zarządza Minister Spraw Wojskowych przeniesienie powyższej sprawy z kompetencji tego dowódcy (komendanta, kierownika) do kompetencji innego dowódcy (komendanta, kierownika) o równorzędnych uprawnieniach”.

Przepis § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wojskową władzą administracyjną II instancji właściwą do wydawania decyzji, wymienionych w rozdz. IV i V rozporządzenia, jest:

1) dowódca okręgu korpusu, względnie dowódcy (komendanci, kierownicy) o równorzędnych uprawnieniach, gdy środek prawny jest skierowany przeciwko zarządzeniu dowódcy (komendanta, kierownika), wskazanemu w punkcie 1 § 2 rozporządzenia;

2) Minister Spraw Wojskowych, gdy środek prawny jest skierowany przeciwko zarządzeniu wydanemu przez dowódcę (komendanta, kierownika) wymienionego w punkcie 2 § 2 rozporządzenia”.

Przepis ustępu drugiego § 22 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wojskowa władza administracyjna I instancji wydając zarządzenie skierowania sprawy na drogę sądową, powinna zażądać opinii prawnej od powołanych do tego organów wojskowych. Zażądanie opinii prawnej w innych wypadkach nie jest konieczne”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*